

internationaal festival was voor Stekelbees een zware investering, zowel logistiek als financieel, daar we als rondreizend gezelschap niet gesubsidieerd kunnen worden voor een receptieve werking. In de praktijk is de balans steeds positief uitgevallen.

Gemengd publiek

Etcetera: Was er nood aan een internationaal festival?

De Weerd: In Vlaanderen bestond er geen concentratie van theatervoorstellingen. We zijn in hetzelfde jaar als Den Bosch gestart, zij in het voorjaar, wij in het najaar. De verschillen tussen de festivals maken beide boeiend. Den Bosch is vooral een overzichtsfestival, zeker in de beginjaren. Ons festival sloot altijd nauw aan bij de visie van de theatergroep, vooral sinds de komst van Guy Cassiers. Een ander belangrijk verschilpunt is de organisatie. In Den Bosch ligt die in handen van het LOKV, een overkoepelende structuur met diverse belangengroepen, terwijl alleen ik in samenspraak met de theatergroep over het programma van het Stekelbeesfestival beslis.

Etcetera: Welke doelgroep beogen jullie met het festival, kinderen of organisatoren?

De Weerd: Een festival is niet direct een kindvriendelijke gebeurtenis, vind ik. Een kind heeft geen nood aan een reeks van tien voorstellingen in vier dagen. Die tien voorstellingen worden beter over een heel jaar gespreid. Toch zat het festival ten tijde van onze kindernamiddagen hoofdzakelijk vol met kinderen. De interesse van de professionelen is snel gestegen en kinderen noch ouders hadden een traditie om te reserveren. Op een bepaald ogenblik kreeg je een gekunstelde situatie waarbij de paar kinderen in de zaal als proefkonijnen werden geobserveerd. Het aangenaamst vinden wijzelf een gemengd publiek, met zowel kinderen als volwassenen, professionelen en gewone theaterliefhebbers. Naar zo'n gemengd publiek hebben we gestreefd door b.v. een aantal plaatsen vrij te houden voor kinderen. Die publiekverschuiwing was niet toevallig maar een evolutie binnen het hele kindertheater. De belangstelling van het volwassen publiek is erg belangrijk geweest voor de opwaardering van het kindertheater.

Etcetera: De programmering van het festival verliep ongeveer parallel met de evolutie van de groep. Kan je dat even toelichten?

De Weerd: Het festival omvat duidelijk twee periodes: voor en na '87. In de eerste periode waren er binnen de groep een aantal spanningen, uiteenlopende artistieke visies,

ook aangaande het festival. Er werden heel wat vragen gesteld over de investeringen in de receptieve werking. De groep zag het eerder als een belasting dan als een verrijking. Dat heeft uiteindelijk geleid tot een split waarbij een aantal mensen, zoals de Crèche Band en Wim de Wulf, hun eigen weg zijn gegaan. Wij hebben verder gewerkt met Oud Huis Stekelbees, onder leiding van Guy Cassiers. Van toen af zijn de produktieve én de receptieve werking, het festival inclusief, één coherent geheel geworden. Herwig De Weerd is nog één jaar gebleven maar zijn artistieke visie raakte moeilijk geïntegreerd binnen Stekelbees.

Er was ook een duidelijke en structurele taakverdeling: ik deed de programmering en de organisatie van het festival, Stef had de zakelijke leiding en Guy de artistieke; later is Hildegard De Vuyst erbij gekomen voor de spreiding. Het was duidelijk dat je samenwerkte aan een beleid. Meestal deed ik de prospectie, soms ging iemand mee, maar altijd werd er samen gepraat over de groepen, over richtingen, over accenten. Daardoor sloot het festival heel nauw aan bij de werking van Oud Huis Stekelbees. Iemand die ons interesseerde om op het festival te komen spelen, interesseerde ons in principe ook om mee samen te werken. Dat de resultaten niet steeds zichtbaar waren, had meestal te maken met praktische bezwaren. Af en toe lukte het toch, denk maar aan Hans van den Boom die er via de receptieve werking bij gekomen is en die uiteindelijk een produktie heeft gerealiseerd in de produktieve afdeling.

Wisselwerking

Etcetera: In hoeverre was jouw programmering mee bepalend voor het artistiek beleid van Oud Huis Stekelbees?

De Weerd: Door het feit dat je programmeert moet je een actieve interesse en een open houding hebben voor andere mensen, voor andere projecten, voor andere ideeën. Door dat veelvuldig contact praat je over andermans werk en stel je je eigen werk in vraag. Dat is wellicht het belangrijkste voor Stekelbees geweest: de open opstelling tegenover andere groepen, die collega's waren, geen concurrenten.

Ik vind ook dat het festival heeft bijgedragen tot de opwaardering van het kindertheater. Toeschouwers ervaarden kindertheater plotseling als een volwaardige kunst. Dat heeft ook met de tijdgeest te maken en met een aantal stromingen binnen het kindertheater.

Etcetera: Als Stekelbees zo'n open huis was, waarom was er dan zo weinig uitwisseling tussen

de verschillende Vlaamse kindertheaters?

De Weerd: De nauwste samenwerking die er ooit geweest is, was met Greet Vissers bij *La Cifra*. Met Greet hebben we de meeste affiniteiten. De kindertheaters hebben zich elk op een eigen manier geprofileerd, er waren altijd al duidelijke verschillen. Er is wel samenwerking geweest tussen Stekelbees en andere acteurs, auteurs, regisseurs, vormgevers... Johan Dehollander, Arne Sierens, Mark Verstraete..., maar die kwamen niet uit het kindertheater. Dat zal wel aan Guy liggen, aan zijn affiniteiten, aan zijn interesse, aan zijn contacten van vroeger. Er is ooit sprake geweest dat Guy een project in het KJT zou regisseren, maar het is er nooit van gekomen.

Binnen OHS was het probleem dat er steeds te veel projecten waren, meer ideeën dan geld.

Etcetera: Bestond er een wisselwerking tussen de programmering van de kindernamiddagen en het festival?

De Weerd: Ik denk dat we zonder de ervaringen van de kindernamiddagen veel moeilijker tot dat festival waren gekomen. De receptieve werking is echt de voedingsbodem geweest, vooral door het intense persoonlijke contact met de groepen. Zo heb ik b.v. Piccoli Principi leren kennen, begin jaren '80, door een voorstelling in de kindernamiddagen. De contacten in functie van het festival zijn heel organisch gegroeid. Na het stopzetten van onze kindernamiddagen behielden we de receptieve werking in het festival waardoor we in Gent toch een speelplatform boden aan interessante, internationale gezelschappen.

Kinderkunstencentrum

Etcetera: Waarom zijn jullie met de kindernamiddagen gestopt?

De Weerd: In Stekelbees hebben we voor de kindernamiddagen altijd een beroep kunnen doen op een uitgebreide vrijwilligersploeg. Maar stilaan werd het erg belastend op alle gebied. Wanneer een cultureel centrum iets dergelijks organiseert, zit dat ingebouwd in de structuur en de organisatie.

We kregen ook minder en minder publiek over de vloer, wat hoofdzakelijk aan onszelf lag omdat we onvoldoende en slechte promotie voerden.

Op dat ogenblik waren er in Gent plannen om een kinderkunstencentrum uit te bouwen. Wij dachten aan een structuur zoals La Maison de Théâtre in Montréal waarbij verschillende kindertheaters aangesloten zijn maar met een autonome programmator. Niet noodzakelijk wordt de beschikbare tijd opgedeeld